

Slávka Posltová

Paní Slávka Posltová se narodila v roce 1926 do mlynářské rodiny v Sazené u Velvar. Od svého mládí v něm pomáhala. Během 2. světové války dodávala nelegálně, spolu se svým otcem, mimo jiné mouku do Terezína. Bylo to velmi nebezpečné a riskantní.

Pro paní Slávku vždy bylo důležité vzdělání. Během druhé světové války ji v kralupském gymnáziu učili profesori ze zavřených pražských vysokých škol. Když gymnázium zavřeli, přešla na obchodní školu v Praze. Přes prázdniny byla také v klášterní škole, kde se učila domácí práce.



Když jí bylo 19 let, tak její rodiče a budoucí tchán smluvili sňatek, dodnes tomu říká, že „statek si bral mlýn“. Vzpomíná i na to, jak tehdy domlouvání poslouchala potají za dveřmi. Jelikož se přivdala na statek, s jehož vedením neměla žádné zkušenosti, tak se setkávala s nepochopením ze strany pracovníků na statku.

Nástup komunismu ji znepríjemnil život. Z mlýna, ale i ze statku, museli platit státu „pokuty“, povinné odvody v nepřiměřené výši. Paní Slávka si vzpomíná, že to byl celý její plat. Byly to těžké časy. Její rodiče v mlýně zůstali i po znárodnění. Slávka se svou rodinou však statek opustit musela a přestěhovali se do Kladna.

Paní Slávka chtěla, aby její jediná dcera měla dobré vzdělání. Jako dcera třídního nepřítele měla přístup ke vzdělání omezen a mohla studovat pouze na škole, kde jí to bylo tehdejší režimem umožněno. Naštěstí zapůsobili známí na správném místě a dceru se podařilo umístit na střední školu s maturitou.

Zúčastnila se i pohřbu Jana Palacha v roce 1969. Tam se svojí kamarádkou musela utíkat před příslušníky Státní bezpečnosti, kteří smutný a vystrašený dav rozháněli. Tehdy se báli, aby se někdo další nepokusil upálit.

Po opuštění statku se začala věnovat jinému oboru – projektování staveb. Jako projektantka pracovala například na výstavbě pražského metra B nebo barrandovského mostu. Tato práce ji naplňovala a bavila a vydržela u ní až do odchodu do důchodu.

Aktivně se zúčastnila Sametové revoluce a těšila se ze znovu nabyté svobody.

Nyní žije v kladenském Domově seniorů. Do dnešních dnů aktivně sleduje dění ve světě a nebojí se říct, abychom se báli Rusů.